

Úvodem

Svazek **Česko-slovenská vzájemnost a nezájemnost** jsou v pořadí již třetí původní brněnské slovakistické učební texty: připomeňme předcházející dva **Brněnská slovakistika a česko-slovenské vztahy** (editor: Ivo Pospíšil, Brno 1998) a **Slovakistika v české slavistice** (editoři: Ivo Pospíšil, Miloš Zelenka, Brno 1999). Jejich cílem je zpřístupnit studentům slovakistiky a slovakistům vůbec klíčové problémové okruhy slovakistiky obecně a české slovakistiky a česko-slovenských vztahů zvláště. Současně jde však také o spolupráci a průnik slovenské a české slovakistiky a slavistiky (spolupráce slovenských slavistů a slovakistů s brněnskými, především z Ústavu slavistiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, a pražskými, především ze Slovanského ústavu AV ČR). Přirozenou funkcí těchto svazků je také modelovat specifický ráz brněnské slovakistiky, která navazuje na předválečné i poválečné tradice a zahajuje novou vývojovou etapu po zřízení slovakistiky jako samostatného oboru v roce 1997.

Brněnská slovakistika pěstovaná jako samostatný obor pětiletého magisterského studia na FF MU neměla na různých ustláno a vznikala těžce i proti mínění některých autorit, ale našla pevnou oporu v jiných osobnostech, které byly uvedeny v prvním svazku učebních textů **Brněnská slovakistika a česko-slovenské vztahy**, a ve vedení Filozofické fakulty a Masarykovy univerzity. Dosud strádá finančními problémy spojenými se zajišťováním externích slovakistů (jazykovou výuku zajišťuje – po prof. Juraji Dolníkově a dr. Anně Zelenkové – především dr. Mira Nábělková, dílem doc. Jarmila Bartáková, literární vědu od samého počátku doc. Vlastimil Válek) a citelně jí chybí každodenní kontakt se slovenskými kulturními institucemi, i když vztahy se Slovenskem jsou velmi dobré (to se týká zejména vztahů s bratislavskou, nitranskou a prešovskou slavistikou, účasti studentů na slovakistických soutěžích na Slovensku apod.). Mám na mysli činnost slovenského kulturního centra přímo v Brně, která se – jak doufáme – nyní rozvine v souvislosti se zřízením Generálního konzulátu Slovenské republiky (jeho práce byla zahájena v březnu 2000). Svazek učebních textů je věnován také úloze odborných periodik v slovakistickém bádání a zejména padesátiletému působení Slavomíra Wollmana, jemuž na návrh Ústavu slavistiky udělila Masarykova univerzita za

zásluhy o českou a brněnskou slavistiku zlatou medaili, v mezinárodně uznávaném časopise *Slavia*.

I když je téma tohoto učebního textu poněkud konfliktní, legitimně k složité problematice česko-slovenských vztahů patří. Právě v těchto problémových okruzích, na hranách a ostřích se nachází vhodná plocha pro rozvoj srovnávací slovakistiky a její metodologie.

Ivo Pospíšil, koeditor